

DEJVICKÁ ZÁHADY

ÁĎEtrtek, 11. ÁTÁ-jen 2018

Blíže se Dušičky. To je čas, kdy jdu upravit hrob v Bubení, alespoň tak, že ostře hřím rozrostlým břeštinovým touto dobou už chodí brankou dává na ulici. Pak už jenom pámědi v noci. Tentokrát jsem si šlekl, že se probíhají Dejvicích, od trhu na Kulašůvku až dolů k Podbabě. Na první záhadu jsem narazila hned nahoře, vlastní umělecký objekt, právě s pámědanou hodnotou posezením, sájm o sobě nijak záhadně nená. Rudě sud, se stejně zbarvením skákacím prknem, zná každě.

Záhadou je pouze to, jak vedení Prahy 6 jednomyslně mohlo rozhodnout, že děj za tento absurdní objekt, lavičku Ferdinanda Vaška z Havlovy Audience 850.000 Kč, za usazení lavičky 350.000 Kč a dalších 150.000 Kč za opravu, když se po ní projeli skejři. A jdeme dále, dolů ulicemi Jugoslávských partyzánů k Vltavě. Vpravo na náměstí Interbrigády máme další záhadu, ráčkovou sochu Ivana Stápanoviče Koněva. Proč ráčkovou nevím, asi někdo chtěl napodobit Davida Černého s jeho ráčkovým tankem. Otázkou ale je, jestli to byl náš osvoboditel ve 45. roce, nebo okupant v 68. Abychom v tom měli jasno, tak se nakonec v Dejvicích shodli, že sochu tedy nesvrhnou, ani nebude umístěna na předělu velvyslanectví Ruské federace, ale dostane umřívající tabulku v tomto znění:

Maršál Ivan

Stápanovič Koněv velel 1. ukrajinskému frontu, jeho jednotky se zápasně zúčastnily v reálného otoku na Berlíně a osvobodily severní, střední a východní Čechy a jako první vstoupily 9. května 1945 do Prahy. Na podzim 1956 účastnil potlačení Maarského povstání sovětskou armádou a jako velitel Skupiny sovětských vojsk v Berlíně se v roce 1961 podílel na řešení tzv. druhé berlínské krize výstavbou berlínské zdi. V listopadu 1968 osobně zájímtil zpravodajské práce s vpádem vojsk Varšavské smlouvy do Československa.â€œ

A máme tu v podobě taktické záhadu: vedle tramvajového kolejiště na zábradlí visí rezavý písmička s datem 27. 5. 2015. Proč, nikdo nevědí.

Pak se vedle v trávě objevila deska, opatřená symboly písmičky a verše:

â€žNa banju když praskne struna, se stýmí ti mohu zahrát, a až z mapy zmizí sever, zbude východ, jih i západ, když by zátra slunce zhaslo, noc by k zátiž postála, nikdo by tě nenahradil, kdyby tramvaj nebrzdila.â€œ

Jedna verze tvrdí, že šlo o srážku tramvaje se ženou, která jela na kole přes koleje a měla nasazený sluchátka. Písmička tam právě je proto, že kuchař z vedlejší restaurace, právě leknutím písmičku upustil. Podle jiné verze písmičku kuchař po cyklistce širce hodil, aby ji na jedoucím tramvaj upozornil. Nakonec se vysvětlí najde ve vedlejší Zavadilově ulici.

Na plotě dříve šlo hřímí je umístěno torzo kola, dotvořeného do podoby ličky. I kolo, které se zápasně stámetu s tramvajemi sváží pomněšek s tabulkou:

â€žTeď už jen zatočit doleva okolo maršála Koněva. Poslední slova statečného stroje, která výasnou katapultací a

vlastně- destrukčně- zachráněnil pilotku páté smrti- pod koly tramvaje. €

Co se tedy stalo doopravdy? K události došlo 27. května 2015. Ářka jela po pátémechodu na kole, i když se to nemějí. Sluchátka ale neměla. Auto ji pustilo, tramvaj za autem pátěhláďla. Tramvaj to neubrdila a odhodila Ářku hezky daleko. Pátěvnička mějí symbolizovat její- rozlámánu pátěnev. Holka pátěešila, ale na zátvodně- báháně- to ušněně-.

A mějíme tu posledně- zátěhadu na nětěmště- Nikoly Tesla.

Tady měíte stejně jako jějí se dohadovat, co objekt pátěedstavuje. Ne, něně- to zátěcěně horkovzdušně balon, se kterěm spadnul Á vejek, jak jsem se domněvala! DEERES